

IN DE WEIDE

De imker van Ameland.



Tim en Tamara gaan met Opa Sippelaar over het strand naar paal 17. Opa Sippelaar heeft verteld dat een echte imker daar bijenkasten heeft. Ze lopen de “twee zeeën duinovergang” van paal 17 over. “Kijk, deze duinovergang is uitzonderlijk hoog” wijst opa Sippelaar “Hier zie je als je naar het noorden kijkt de Noordzee. Je ziet zeeschepen met containers varen en draai je je om naar het zuiden dan zie je de Waddenzee met de schepen van de garnalenvissers”. Even verderop beklimmen ze de Buren Blinkert, ook zo’n hoge duin dat het een “twee zeeën uitkijkpunt” is. Ze bekijken de informatieborden en hebben helemaal niet in de gaten dat een man in een wit pak hen nadert. Pas als hij begint te praten zien ze hem: imker Jan Botte Wijnberg. “Ik vind dit zo’n mooi gebied” vertelt hij “je hebt vanaf dit punt een prachtig uitzicht over de zoute weide met het vee. Ik kom hier heel vaak en kijk dan hoe mijn bijen, die hier met een volk vlak in de buurt staan bij de bloemen langs gaan en stuifmeel en nectar verzamelen”. Hij groet Opa Sippelaar hartelijk. Vroeger had opa en zijn vader vóór hem daar ook bijenkasten staan, maar nu niet meer. Samen met de imker bekijken ze vanaf het duin het gebied ten oosten van de Burenblinkert. Daar heeft Jan Botte tot aan het houten Baken in de buurt van paal 23 meerdere bijenvolkeren heen gebracht. “Bijen zijn heel erg belangrijk” vertelt Jan Wijnberg. “In China hebben de mensen zoveel vergif gebruikt om insecten en onkruid te verdelgen, dat ze nu met een pincetje iedere appelbloesem moeten bevruchten. Anders dragen de bomen geen vruchten meer en komen er geen appels tot groei. Normaal gesproken doen bijen of hommels dat voor ons”.



De bijenkoningin wordt geholpen door werksterbijen.

Met imker Jan Wijnberg lopen ze richting de bijenkast. Ze blijven van een afstand even zitten kijken hoe de bijen nectar halen. “Hier op het Oerd kan ik een heel bijzondere honing winnen. Nu in de zomer bloeit hier de lamsoor, velden vol prachtige paarse bloemen op de zoute weide. Het stuifmeel en de nectar, die de bijen verzamelen uit de lamsoor heeft een heel speciale smaak. Daarvan produceren ze een heel aparte, heerlijke honing. Veel mensen vragen mij erom.” Imker Jan vertelt verder: “In de winter bestaat een bijenvolk uit ongeveer 10.000 bijen. Nu in de zomer legt de koningin tussen de 1500 en 2000 eitjes per dag. Haar bijenvolk groeit daarom enorm. Ze is het enige vrouwtje wat eieren legt. In de zomer wordt ze geholpen door 40.000 tot 50.000 andere vrouwtjes: de werksterbijen. Die maken de honingraten, ze verzorgen de larven, ze poetsen het nest schoon, ze verjagen vijanden, zorgen voor een goede temperatuur van het nest, ze maken



honing en zoeken naar voedsel. Meteen als een werksterbij uit haar cel uit een van de bijenraten is gekomen, begint ze te werken, ze heeft maar zes weken te leven. Als ze geboren wordt, kan ze al vliegen, maar ze blijft eerst nog in het nest en helpt ijverig het nest en de raten schoon te poetsen. Ze kijkt naar oudere bijen en leert hoe ze nectar moet bewerken en voor de larven moet zorgen. Na zes dagen kan ze dat zelf. Als ze 15 dagen oud is, kijkt ze zo nu en dan even buiten en leert hoe bijen informatie aan elkaar doorgeven. Ook helpt ze al mee vijanden buiten het nest te houden. Pas als ze 21 dagen oud is verlaat ze voor het eerst het nest om nectar en stuifmeel te gaan verzamelen, wat ze naarmate ze ouder wordt beter en beter kan”.

Imker Jan vertelt verder:

“De honingbij wordt geboren in een ei dat door de koningin in een van de cellen in de bijenraat is gebracht. De voedsterbijen doen daar voedsel bij en maken de cel dicht met een dekseltje van bijenwas. De raat zelf is ook gemaakt van bijenwas en kan bestaan uit honderden cellen. Sommige cellen zijn broedkamer voor de larven en de poppen, andere worden gebruikt als opslagplaats voor stuifmeel en honing.



Wat direct opvalt is dat de cellen allemaal zeshoekig zijn. De cellen waarin mannetjes opgroeien zijn groter dan die van de werksterbijen. De mannetjes hebben door hun grote ogen een bredere kop. Er zijn in de zomer 2000 darren in een bijenkast”.

Tim gaat mee om de bijenkast te bekijken.

Opa Sippelaar en Tamara kijken van een afstandje toe, maar voor Tim heeft imker Jan Wijnberg een beschermingskap meegenomen, die hij zelf ook opzet. Het is nu bijna augustus en tijdens de laatste dagen was het weer warm. Voor die tijd heeft het veel geregend, dus er is veel bloeiende lamsoor, waar de bijen nectar en stuifmeel kunnen verzamelen.

Rook maken met verzamelde konijnenkeutels.

“Je moet heel rustig zijn, als je in de buurt van de bijen bent en de bijenkast geopend is. Nu jij erbij bent, Tim, gebruik ik mijn beroker”. Jan lacht: “Je weet vast niet wat ik gebruik als brandstof: gedroogde konijnenkeutels. Die branden voortreffelijk”. Alles gaat goed: Tim wordt niet gestoken en imker Jan kan mooi veel honing verzamelen, die hij thuis gaat “slingeren”, zodat er mooie schone honing in de potjes komt. Imker Jan heeft voor Tim en Tamara een potje honing meegebracht.



Tim vond het spannend bij de geopende bijenkast. Een beetje bang was hij wel, je weet maar niet of een bij je steekt. Maar als hij afscheid neemt van imker Jan zegt hij: “Ik zal deze middag nooit vergeten”